

לְקַבְּלֶיהָ, מְכַרְיִזִין וְאֹמְרִין, (שמואל א ב) רַגְלֵי
 חֲסִידָיו יִשְׁמְרוּ וְגו'. (קהלת ד) שְׁמֹר רַגְלֶךָ כַּאֲשֶׁר
 תִּלְךְ. (משלי ד) פֶּלֶס מַעְגַּל רַגְלֶךָ. אִפְתַּח עֵינָיו
 לְאִסְתַּתְּפֵלָא בְּעַלְמָא, סְהַדֵּיָא אֹמְרִי, (משלי ד) עֵינֶיךָ
 לְנֹכַח יְבִיטוּ. קָם לְמַלְלָא, סְהַדֵּיָא אֹמְרִי (תהלים
 לד) נִצֹר לְשׁוֹנֶךָ מֵרַע וְגו'. אוֹשִׁיט יָדָיו בְּמַלְי
 עֲלֵמָא, סְהַדֵּיָא אֹמְרִי (תהלים לד) סוּר מֵרַע וְעֲשֵׂה
 טוֹב.

ב) רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמְרוּ וְגו'. (קהלת
 ד) שְׁמֹר רַגְלֶךָ כַּאֲשֶׁר תִּלְךְ. (משלי ד)
 פֶּלֶס מַעְגַּל רַגְלֶךָ. פּוֹתַח עֵינָיו
 לְהִסְתַּפֵּל בְּעוֹלָם - הָעֵדִים
 אוֹמְרִים: (שם) עֵינֶיךָ לְנֹכַח יְבִיטוּ.
 קָם לְדַבֵּר - הָעֵדִים אוֹמְרִים:
 (תהלים לד) נִצֹר לְשׁוֹנֶךָ מֵרַע וְגו'.
 מוֹשִׁיט יָדָיו בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם -
 הָעֵדִים אוֹמְרִים: (שם) סוּר מֵרַע
 וְעֲשֵׂה טוֹב.

אם מצית להם - יפה, ואם לא -
 פתוב (זכריה א) והשטן עמד על
 ימינו לשטנו. כלם מעידים עליו
 בחטאיו למעלה. אם רוצה האיש
 להשתדל בעבודת הקדוש ברוך
 הוא - כלם מעידים סגוריא
 לפניו, ועומדים להעיד עליו
 טובות בשעה שצריך לו.

קם בבקר, מברך כמה ברכות.
 מניח תפלין בראשו בין עיניו -
 רוצה להרים ראשו, רואה שם
 הקדוש העליון אחוז ורשום על
 ראשו. ורצועות תלויות לו מצד
 זה ומצד זה על לבו. הרי מסתפל
 בכבוד רבונו. מושיט ידיו, רואה
 יד אחרת מתקשרת בקשר השם
 הקדוש, מחזיר ידו ומסתפל
 בכבוד רבונו. מתעטף בעטוף של
 מצוה בארבע זויות פסותו,
 ארבעה מלכים יוצאים לכנגד
 ארבעה. ארבעה עדי אמת של
 המלך, תלוים מארבע זויות,
 ותלוים בהם פענבים באשכול.
 מה אשכול שהוא אחד ותלוים
 בו כמה ענבים, מצד זה ומצד
 זה, כך זה מצוה אחת, ותלוים
 בה כמה ענבים זגים וזמורות
 צוררים בהם. שבעה רצים אלו
 הם שבעה צורות של תכלת
 שצריך לכתוב בה בכל אחד ואחד,
 או להגדיל עד שלשה עשר. מי
 שיוסיף, לא יוסיף על שלשה

אי ציית להו, יאות. ואי לא, פתיב (זכריה א) והשטן
 עומד על ימינו לשטנו. פלהו סהדין עליה
 בחובוי לעילא. אי בעי בר נש לאשתדלא
 בפולחנא דקודשא בריך הוא, פלהו סהדין
 סניגורין קמיה, וקיימין לאסהדא עליה טבאן,
 בשעתא דאצטריך ליה.

קם בצפרא, מברך כמה ברכאן. אנח תפילין
 ברישיה בין עינוי. בעי לזקפא רישיה,
 חמי שמא קדישא עלאה, אחיד ורשים על
 רישיה. ורצועין תליין מהאי גיסא ומהאי
 גיסא על לביה. הא אסתפל ביקרא דמאריה.
 אושיט ידוי, חמי ידא אחרא, מתקשרא
 בקשורא דשמא קדישא. אהדר ידיה ואסתפל
 ביקריה דמאריה. אתעטף בעטופא דמצוה,
 בארבע זוויין דכסותיה, ארבע מלכין נפקין
 לקדמות ארבע. ארבע סהדי קשוט דמלכא,
 תלייא מארבע זוויין, ותליין בהו פענבים
 באתפלא.

מה אתפלא, דאיהו חד, ותליין ביה כמה
 ענבים, מהאי סטר ומהאי סטר. כך האי,
 מצוה חדא, ותליין ביה כמה ענבים, וזגין
 וזמורין צרירין בהו, שבעה רהיטין אלין אינון
 שבעה צרירין דתכלתא, דבעי לכרכא ביה
 בכל חד וחד, או לאסגאה עד תליסר, מאן
 דיוסיף, לא יוסיף עליהו על תליסר. מאן דימעט, לא ימעט משבעה.